

MERCÈ FRANCO I ROCA

UNA BIOGRAFIA: JOSEP AGULLÓ I PRATS (1846-1926)

Introducció

La música i les activitats artístiques han ocupat sempre un lloc rellevant a Sant Andreu; és per aquest motiu que creiem necessari l'estudi, o si més no l'esment, dels qui han treballat per aquesta causa.

L'activitat artística d'un poble, en aquest cas, la música, ens parla de la seva gent, de les inquietuds respecte al món que els envolta i de la riquesa cultural que conté.

La majoria de vegades centrem la nostra atenció i donem més importància a la música que ens ve de fora, als grans autors reconeguts internacionalment, ignorant que molt a prop nostre l'artista treballa i ha treballat sempre.

Enguany estem celebrant el mil·lenari de la parròquia de Sant Andreu i veiem interessant centrar la nostra atenció en un dels homes que varen donar empenta a la música en aquest lloc fa ja gairebé un segle. Es tracta de Josep Agulló i Prats.

Josep Agulló i Prats

Josep Agulló i Prats va néixer el 25 d'agost del 1846 a la ciutat de Terrassa. Als onze anys ingressà a l'Escolania de Montserrat, on va rebre una acurada educació musical que serà la base del seu treball quotidià. La seva formació va durar fins el 16 d'agost de 1863. Sis anys més tard guanyà unes oposicions com a organista i mestre de capella a l'Església

del Sant Esperit a la seva ciutat natal, on donà un gran impuls a la música amb la composició i execució d'obres d'un valor extraordinari. D'aquest lloc dimitirà el 26 de gener de 1873 per començar el que serà la seva consagració com a músic: guanyà unes oposicions a la vacant de la plaça d'organista a la Catedral de Puerto Rico on es dedicà de ple a la composició i ensenyament de la música.

Un cop a Puerto Rico coneixerà el Dr. Jaume Agustí Milà, il·lustre andreuenc que ocupava els càrrecs de Bisbe electe de L'Havana i Degà dels Canonges de la Catedral de Sant Joan de Puerto Rico. La seva

amistat fa pensar que va ser ell qui va vincular Agulló a la vida artística de Sant Andreu, perquè el 10 de maig de 1898 Josep Agulló és nomenat organista de la parròquia de Sant Andreu de Palomar, càrrec que ocuparà fins el 1913.

Un any abans de la seva arribada, Agustí Milà es jubilava dels càrrecs obtinguts a Puerto Rico i tornava a Sant Andreu. És aquest qui el mateix any 1898 regalà a la parròquia un magnífic orgue modern descrit per J. Capés i Corbera com: "...un instrument que ofería un notable progrés en la seva especialitat en la introducció del registre neumàtic de doble joc positiu i negatiu que permetia a l'executant l'entrada i sortida de sons amb gran precisió.

Son pedalier presentava un sistema silenciós nomenat pleumàtic tubular, que deixava executar a l'organista passatges ràpids... Fou l'únic exemplar que existia... Costà 27.000 pessetes... Fou son organista el distingit mestre D. Josep Agulló, compositor dilecte, a qui aquell instrument obeïa dòcilment."¹

1. J. C. CLAPÉS I CORBERA, *Fulles històriques de Sant Andreu de Palomar*, Barcelona, Llibreria Catalònia, 1930.

Serà amb aquest orgue que Agulló demostrarà les seves dots d'organista. Malauradament durant els fets de 1909 (Setmana Tràgica), cremen l'orgue així com també la resta d'instruments de l'Església.

És de destacar la menció honorífica que el 4 de juny de 1906 rep a la Festa de la Música Catalana, organitzada per l'Orfeó Català, per la composició "*Pro Defunctis*", missa a 5 veus, així com també innumbrables obres de gènere religiós, un Tractat d'Harmonia i la formació d'una capella de música a la parròquia de Sant Andreu formada per 30 nois que seguirà existint després de la seva mort fins l'any 1966, que es disoldrà però que tornarà a aparèixer l'any 1984.

Després d'una intensa activitat artística, morí el 14 d'agost del 1926 a Barcelona. Deixant, si més no, un extens repertori d'obres, moltes de les quals es troben catalogades a l'Arxiu de l'Escolania de Montserrat.